N°. 606. **DE GRONDWET.** 1855.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . „ 5.50.

DINGSDAG 8 MEI.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon, Benrssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet, Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . „ 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1; het zegel regt daaronder begrepen.

Slavernij.

Verpligtte Dr. W. R. VAN HOËVELL de Nederlandsche natie aan zich door zijn werk „*Slaven en Vrijen onder de Nederlandsche wetgeving*", een werk door aesthetische waarde, degelijkheid en echt menschelijke gevoelens uitmuntende; was er slechts ééne stem in den lande over dien edelen arbeid, eene stem van goedkeuring, van lof, van innige dankbaarheid; thans heeft iemand de zwaarlijke, de zeker ondoordachte taak op zich genomen de menschonteerende slavernij in onze W. I. bezittingen te verdedigen, en er tegen het gezond verstand aan, tegen alle gevoelens, die den mensch den naam van mensch waardig doen zijn, eene apologie voor te leveren, en datgene te bemantelen wat een vlek op Nederland werpt, wat lijnregt tegen de leer van Christus strijdig is.

Dat wij hier den heer B. E. C. BELMONTE uit Suriname bedoelen, zal voor de lezers van *de Grondwet* niet behoeven te worden aangemerkt.

Aangenaam zou het aan ons, die in de kolommen van dit dagblad het, sedert zoo populair geworden meesterstuk des heeren VAN HOËVELL mogten aankondigen, geweest zijn ons gemotiveerd afkeurend oordeel over het geschrijf van den voorstander van de marteling van veertig duizend zijner natuur- en geloofsgehooten in ons blad uit te brengen, dan de nommers van Zaturdag 5 Mei en Zondag 6 Mei ll. hebben den heer BELMONTE reeds regt doen weêrvaren. De heer BELMONTE is als student te Leiden ingeschreven; wij verklaren gaarne, dat zijn stelsel, Goddank, niet dat van het meerendeel der Leidsche studenten is, en dat de slavernij in hun midden weinig voorstanders zal vinden. Hebben wij vroeger bij andere gelegenheden gemeend een pleidooi vóór de emancipatie te moeten voeren, bij de manifestatie des heeren BELMONTE laten wij die niet achterwege, maar willen, gebruik makende van de wapenen ons geschonken, hem de antipathie kenbaar maken, die wij tegen zijne stellingen koesteren en hem verzoeken, uit het volgende gedicht, aan den uitmuntenden IRA ALDRIDGE gerigt, nà diens beide voorstellingen te Leiden, op zich toe te passen, wat hij zal meenen op hem toepasselijk te zijn.

Moge de hulde, den edelen kunstenaar, naar mijne geringe krachten, bewezen, weder iets bijdragen om de slavernij als onchristelijk, onstaatkundig, onwettig en onnatuurlijk te doen verfoeijen en hare voorstanders te doen verachten!

Zoo ooit vooroordeel werd verpletterd,
En den genadeslag ontving,
Zoo, wie vertrapt werd en verketterd,
Met 't vorstlijk purper zich omhing,
Was, toen uit 't volk, van God verkoren,
Door Christnen in het slijk vertreên
Door achttien bittere eeuwen heen,
Een Koninginne werd geboren,
En een RACHEL aan de aard verscheen.
Zij, wie men vroeger had gesteenigd,
Voor wie geen smaadheid waar' genoeg,
Dankbre en opgewonden menigt'
Ten hoogen vorstenzetel droeg.
Toen zij met kracht den schepter voerde,
En met dien gouden tooverstaf
Der grootste Dichtren asch beroerde,
En hun heldinnen leven gaf.
Toen van CORNEILLE en van RACINE
De lof door heel Europ herklonk,
CAMILLA, PHEDRA of PAULINE
Op nieuw in d'ouden luister blonk.
Toen zij gevierd en aangebeden,
Als de afgod niet van éénen dag,
De lauwren groenen op haar schreden,
Haar glorie altijd klimmen zag.
Wiens star van menig vorst ging onder,
En menig zwerft er balling rond,
Het dof en hol kanongedonder
Heeft veler throon den val verkond,
RACHEL, te midden der gevaren,
Bij krijgsrumoer en staatsorkaan,
Geen die haar naar de kroon dorst staan,
De kroon doortrest met lauwerblaren,
Die vonkelt op heur donkre haren,
Die 't volk haar bood uit dankbre gunst,
Mogt steeds haar oreool bewaren:
Zij bleef vorstin in 't rijk der kunst.
Wat steden haar geen kransen vlochten,
Wat hof aan haar geen toegang gaf!
En de eer door haar genie bevochten
Straalde op haar stamvolk zeegnend af.

Heeft ooit van eedle zucht ontstoken,
En van den reinsten zin vervuld
Een 't onregt, al te lang geduld,
Voor de oogen van heel de aard gewroken.
Deed iemand ooit een schaamtegloed
Aan menig naar het voorhoofd stijgen,
Bragt een den driesten waan tot zwijgen,
Van wien zich mest met slavenbloed,
En die met stoutheid aan durft toonen,
Aan 't laagst en vuigst belang verpand,
Dat daar geen geest, vernuft, verstand
In 't harte van den Neger wonen;
Verkondde ooit 's Heeren stem het luid,
Dat, schoon de blanke 't mogt vergeten,
Wij allen JEZUS broedren heeten,
Ten spijt van landaard, vorm of huid;
't Was toen hij hem had uitgelezen
Tot tolk der hoogste poëzie,
Toen God besloot een groot genie,
Een kunstenaar zou het knaapje wezen
Wiens oudrenpaar op d'eigen grond,
Waar ieder eens hun wetten eerde,
Hun vader FOELA's stam regeerde,
Zelfs niet een stille wijkplaats vond.
Werd ooit een fiere daad vernomen,
Die 't slavenmartlend beulenrot
Den vloek deed stikken in den strot,
Deed staamlen; „De ure is dan gekomen."
't Was IRA, Prins der zandwoestijn,
Toen gij, verjaagd door 's oorlogsroede,
De roeping van uw ziel vermoedde,
Toen gij, van Koninklijke bloede,
De koning woudt van 't treurspel zijn!

Die wil werd daad, niet 't ziek'lijk prikklen,
Van hem, die hunkrend naar een naam,
Zichzelv' een dienstknecht maakt der Faam
Was ooit uw drijfveer bij 't ontwikklen;
De Faam gehoorzaamde aan uw wet;
't Genie dwong haar, door jublend schallen
De tolk te zijn der duizendtallen,
Door dat genie in vlam gezet;
En, waar gij in de schouwburgzalen,
Den waren toon van 't treurspel trof,
Waar ieder stemde tot uw lof,
En men schier niet durfde ademhalen,
De roem zijn cijns u kwam betalen
En u zijn kroon om 't hoofd deed stralen,
Daar waart ge een koning in zijn hof!

Dank, dank, dat ge op uw zegetogten;
Ook 't oude Leiden voor een poos,
Mijn vorst, u tot een hofplaats koos,
Dat wij u meê bewondren mogten;
Zoodat, verwonderd en vervoerd
Door zalig, ongekend genoegen,
Wij staamlend aan elkander vroegen
„Hoe SHAKSPERE dus ons 't harte roert,
Heeft hij soms in zijn dichtersdroomen,
Toen hij OTHELLO schildren wou,
De stem vol profetie vernomen,
Dat eens zijn schepping werd volkomen,
Dat IRA ALDRIDGE komen zou?"

Dank, dank, dat gij zoo hoog verheven,
Gewoon aan hulde en zegepraal,
Mijn vriend, aan 't welgemeend onthaal
Uw eervol bijzijn hebt gegeven!
Daar heeft uw omgang 't ons getoond,
Wat fijn gevoel in 't harte u woont.
'k Zie nog een traan uw oog ontglijden,
Toen mij 't geluk te beurte viel
Uw gâ, de liefling van uw ziel,
Een warmen feestdronk toe te wijden.
'k Zie nog uw stouten, fieren blik,
Nog komt die stem mij d'ooren treffen,
Die gij voor broedren woudt verheffen,
„Voor broedren," spraakt gij, „zwart ik,"
En schaamte deed mijn wangen gloeijen,
'k Heb voor mijn vaderland gebloosd:
Daar ramlen nog der slaven boeijen,
Daar snerpt de geessel onverpoosd.

Dank, dank! Als zulke strijders dagen,
Dan is de zegepraal gewis;
Dan wordt ras 't wangedrocht verslagen,
Dat Nederland tot schandvlek is!
Dank! — 't Denkbeeld moog' uw harte streelen,
De zege is ons, zij nader snel;
Mijn volk zal ook mijn vrijheid deelen,
Geen beulenstoet het meer bevelen . . .
. . . .
God geve 't broeder. — En
Vaarwel!—
Vaarwel! waar gij, bij 't zielenroeren,
Aan SHAKSPERE nieuwen roem bereidt:
Waarheen de roem u ook moog voeren,
Waarheen ook uw triomftogt leidt,
Wij zullen nimmermeer vergeten;
Hoe gij bij ons in gullen kout,
Aan 't nederig maal hebt aangezeten,
Ons als uw vrienden hebt beschouwd.
En, als ik van uw faam zal lezen,
En van de laauwren, die gij plukt,
En hoe uw kunst Parijs verrukt,
En door heel Frankrijk wordt geprezen;
Zoet zal mij dan het denkbeeld wezen:
'k Heb hem de broederhand gedrukt.

Leijden, 6 Mei 1855.

A. VAN DER HOOP JRS. ZOON.

In *de Bazuin* lazen wij na de overneming van eene zinsnede uit *de Nederlander*:

„Iets dergelijks uit de woorden van Ds. DE LIEFDE „te lezen, of als gevolgtrekking er uit te halen is: „Z. Ew. het tegendeel in den mond leggen van 't geen „hij heeft beweerd."

Men ziet, dat, zoo onze rubriek *Nederlanderachtigheden* nog bestond, zij met bijdragen uit de journalistiek der Christelijke Afgescheidene Gemeenten menigmaal zou kunnen worden verrijkt.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

De vraag welke houding Oostenrijk zal aannemen indien zijne pogingen tot bemiddeling schipbreuk lijden, die vraag — zeggen wij — houdt de algemeene aandacht evenzeer bezig als de oorlog tusschen Rusland en de Westersche mogendheden. Indien men verschillende bladen en hoofdzakelijk de *Press* van Londen gelooven kan, dan zou het kabinet van Weenen, reeds zeker zijnde van de toetreding van Rusland tot de nieuwe voorstellen, der Westersche mogendheden rondborstig te kennen gegeven hebben, dat zoo zij van hare zijde de voorstellen niet zouden aannemen, Oostenrijk zich alsdan ontslagen acht van de in het tractaat van 2 Dec. aangegane verbindtenissen.

The Press voegt er bij, dat Frankrijk reeds zijne adhaesie aan de gezegde voorstellen zou gegeven hebben.

Wij gelooven, dat deze lezing van het torisch blad

minst genomen eene overdrijving der waarheid is. Dat Oostenrijk besloten heeft om zich van den oorlog te blijven onthouden, gelijk het tot dusver doet, ingeval de voorstellen, welke het aannemelijk acht en inderdaad door Rusland aangenomen zijn door de zeemogendheden zouden worden verworpen, dit komt ons zeer waarschijnlijk voor; dat de zaken dien keer nemen, wij gelooven het. Maar dat Rusland reeds zijne formele adhaesie geschonken heeft aan de eindvoorstellen van Oostenrijk, dat schijnt ons nog niet zeker; dat Oostenrijk, dientengevolge, aan de zeemogendheden de kennisgeving gedaan heeft waarvan *the Press* spreekt, zulks is, onzes inziens, nog twijfelachtiger.

Het is mogelijk, dat Frankrijk, even als men sedert eenige dagen bij voortduring vermeldt, meer dan Engeland genegen is om de nieuwe voorstellen van Oostenrijk aan te nemen: men kan echter als eene zekerheid aannemen, dat de eerste dezer mogendheden zich van de tweede niet wil scheiden en dat zij gevolgelijk hare adhaesie niet schenken zal zoo Engeland dit niet evenzeer doet.

The Press overdrijft dus allerminst de feiten door te zeggen, dat Frankrijk reeds zijne goedkeuring gehecht heeft aan de voorstellen van het Weener kabinet.

Wij achtten het raadzaam met nadruk op dat punt te wijzen, opdat alle overdreven voorstellingen, welke bezijden de waarheid zijn geen vrijen teugel vieren. Dit is te meer noodzakelijk, omdat volgens eene andere lezing, welke door bezadigde staatslieden wordt aangenomen, het juist de Westersche mogendheden zijn, die het *ultimatum* aangenomen hebben, dat Oostenrijk tot Rusland zal rigten en deze laatste mogendheid integendeel, weinig genegen is om het aan te nemen; hieruit nu kan men afleiden, dat Frankrijk en Engeland van dezen oogenblik af zeker kunnen zijn van de werkdadige deelneming van het Oostenrijksche leger tot voortzetting van den oorlog.

Wat er ook van deze verschillende lezingen zij: het is niet te betwisten dat, — gelijk wij in den aanvang van ons overzigt zeiden — de houding van Oostenrijk eene quaestie is, welke meer en meer de aandacht bezig houdt.

Maar waarin bestaan werkelijk die Oostenrijksche voorstellen, volgens sommigen door Rusland aangenomen en volgens anderen door de zee-mogendheden verworpen, terwijl wederom anderen juist het tegendeel verzekeren?

Het is onmogelijk om hierop met zekerheid te antwoorden. De lezingen daaromtrent verschillen even als over al het overige. Wij gelooven ook dat de bewering van *the Press*, niet juist is, volgens welke de concessie aan de Westersche mogendheden zou bestaan om een zeker aantal oorlogsschepen in de Zwarte Zee te mogen hebben.

De meest geloofwaardige lezing is, dat Oostenrijk, om zijne goedkeuring te hechten aan de beperking der krachten van Rusland, bij het derde waarborgspunt zou verlangen gevoegd te hebben, dat die mogendheid zich zou verbinden om in de Zwarte Zee geen vloot te onderhouden; die sterker is, dan die, welke Rusland daar had, op den oogenblik van het uitbarsten des oorlogs. De zee-mogendheden zouden van haren kant gelijke krachten in de Zwarte Zee kunnen onderhouden.

Wanneer wij zeggen, dat deze lezing de meest geloofwaardige is, zijn wij er niettemin verre af om ons voor de juistheid daarvan aansprakelijk te stellen. Men weet het, dat lord Clarendon en Palmerston, bij de verklaringen, welke zij in het Hooger- en Lagerhuis gaven, weigerden deswege eenige ophelderende mededeeling te doen. Er is dus niets officieels of half-officieels bekend omtrent den inhoud dezer voorstellen van Oostenrijk.

Sprekende van lord Palmerston mogen wij niet onopgemerkt laten, dat zijne vredelievende taal, in de zitting van Vrijdag eenige sensatie veroorzaakte. Men schrijft daaraan ook toe de geringe rijzing der Parijsche en Londensche beurzen. Het feit is, dat deze staatsman, wiens optreden door de oorlogspartij met vreugde werd begroet en als eene volkomen zegepraal werd beschouwd, in het Lagerhuis, Maandag, eene taal gesproken heeft, welke veel vredelievender was dan de woorden van lord Clarendon den vorigen dag in het Hoogerhuis gesproken.

In weerwil dier vredelievende taal worden de operatien te Sebastopol met kracht voortgezet. Er zijn berigten uit die plaats langs den gewonen weg van Konstantinopel aangekomen; de pakketboot *Sinaï* den 26 uit die laatste stad vertrokken is eergister te Marseille aangekomen; maar per telegraaf heeft men berigten loopende tot 3 Mei ontvangen. Zij zijn vervat in twee depêches van generaal Canrobert eergister door den Franschen *Moniteur* openbaar gemaakt. Daaruit blijkt, dat door de belegeraars op den nacht van 1 Mei een vrij belangrijk doch niet beslissend voordeel is behaald, en dat alle pogingen der Russen tot 3 Mei om zich wederom in het bezit te stellen van de hun ontnomen positien vruchteloos waren.

De *Patrie* meldt zelfs, dat men eergister depêches tot den 5en ontvangen heeft, volgens welke de belegerden tot op die dagteekening hunne pogingen voortzetten, maar zonder eenige voor hun gunstige uitkomst.

De plaats wordt meer en meer omsloten, het is zelfs zoo ver gekomen, dat de belegerden en belegeraars niet meer dan een dertigtal ellen van elkander verwijderd zijn.

De algemeene meening te Parijs was, dat men besloten had om de plaats tegen elken prijs te nemen. Men stelde het tijdstip voor de hervatting van het bombardement op 10 Mei en ditmaal, zegt men, zou het stellig gevolgd worden van een stormloopen.

Zoodanig zijn de geruchten van den dag met betrekking tot het beleg van Sebastopol. Zij verschillen hemelsbreed van die, welke voor een paar dagen geleden in omloop waren en volgens welke men plan had, om het beleg op te heffen, althans om er slechts een ondergeschikt punt der expeditie van te maken en om alvorens het innemen die plaats te beproeven, een veldtogt te doen in het binnenste gedeelte van de Krim.

Wat betreft de berigten van den 24 April door de *Sinaï* te Marseille aangebragt en waaraan de latere telegrafische depêsches over Varna ontvangen, natuurlijk, een gedeelte van hun belangrijkheid ontnemen, zij melden evenwel eenige bijzonderheden, die wel de aandacht verdienen.

Het meest belangrijke daarin voorkomende is de terugkomst te Eupatoria van Omar-Pacha met het grootste gedeelte van het Ottomanisch leger, dat naar Balaklava was vertrokken. Die terugkomst zou veroorzaakt zijn door eene dreigende houding der Russen tusschen Eupatoria en Sebastopol. Indien het feit juist is, dan baart het verwondering, dat geene der officiële mededeelingen van latere dagteekening dan den 24 April door de Fransche en Engelsche regering gedaan daarvan melding maken.

Maar het meest onverwachte nieuws, in de laatste vier-en-twintig uren ontvangen, is vervat in eene telegrafische depêche uit Weenen, waarin gemeld wordt, dat Reschid-Pacha zijn ontslag bekomen heeft, terwijl de minister van buitenlandsche Zaken Ali-Pacha tot groot-vizier is verheven. Ook meldt men, dat de verbannen Mehemet-Ali-Pacha, schoonbroeder des Sultans, is, teruggeroepen.

Is dat alles waar? Waaraan is dit zoo plotseling ontslag van Reschid toe te schrijven, die voor korten tijd nog de magt in handen had? Wij kunnen op geen dier vragen antwoorden. De depêche, waarvan wij zoo even melding maakten, bepaalt zich enkel bij eene mededeeling van het feit.

De *Fransche Moniteur* heeft gister officiële mededeeling gedaan van de benoeming des heeren Thouvenel tot de betrekking van ambassadeur van Frankrijk te Konstantinopel.

Naar aanleiding van dit decreet zal de heer Benedetti, eerste secretaris van deze ambassade, en zaakgelastigde *ad interim* den heer Bourée te Perzie vertegenwoordigen, die de betrekking van den heer Thouvenel bij de buitenlandsche zaken zal aanvaarden.

Men meldde onlangs, dat de kamers van Hessen den 12 April hare werkzaamheden hadden hervat, en dat men zich van af de eerste zitting bezig hield met een ontwerp van kieswet.

Dat ontwerp is thans door haar aangenomen.

Het berust op de volgende grondslagen: De staten van het Groothertogdom zullen gevormd worden door twee kamers: de eerste samengesteld uit prinsen van het groothertogelijk huis, hoofden van vorstelijke gezinnen, een katholijk bisschop, een protestantsch geestelijke, de kanselier van de universiteit, tien leden voor geheel hun leven door den groothertog te benoemen en vier leden, die handel en nijverheid vertegenwoordigen, insgelijks door den groothertog te benoemen en gedurende vier jaren zitting houdende.

De verkiezingen voor de tweede kamer zullen met twee trappen zijn voor de vier-en-dertig gedeputeerden door de verschillende gemeenten gekozen en voor de tien mandatarissen der zeven steden, welke een bijzonder regt van vertegenwoordiging bezitten. Eindelijk zullen tien afgevaardigden hoofden van gezinnen zijn, welke in het land onroerende goederen bezitten, waarvan de waarde een zeker bepaald bedrag te boven gaat.

Krachtens een decreet van den Koning van Denemarken zullen de algemeene verkiezingen voor de hernieuwing der Tweede Kamer, den 19 Junij e. k. plaats hebben en voor de hernieuwing der eerste den 20 derzelfde maand.

Het *J. des Débats* deelt de redenen mede, welke tot beëindiging der ministeriële crisis in Sardinie aanleiding gaven door het weder aan het bewind treden van het afgetreden Kabinet. Men weet, dat de geestelijkheid bij monde van den bisschop van Casale eene som van 928.000 fr. aanbood om besteed te worden ten einde aan dorps-geestelijken de tractementen en bijdragen tot hunne tractementen te verleenen, waarin de schatkist niet kon voorzien, sedert de opheffing van het crediet, dat tot 1855 tot dit einde op de staatsbegrooting voorkwam.

Het voorstel der bisschoppen werd door de regering in beginsel aangenomen, en het kabinet nam zijn ontslag, ten einde deze schikking niet te bemoeijelijken. De bisschop van Casale moest toen doen kennen de voorwaarden waarop de geestelijkheid de som in quaestie wil geven. Nu waren er onder deze voorwaarden twee, waarop de bisschoppen, naar het schijnt, bijzonder aangedrongen hebben, en die op alle punten onvereenigbaar waren met den geest en de stemming der afgevaardigden, welke, gelijk men weet, met eene groote meerderheid het aanvankelijk voorstel der regering aannamen.

Volgens de eerste zou de staat het bestaan van alle kloosters verzekeren en de verpligting op zich nemen om nooit een op te heffen zonder voorafgaande toestemming van den Paus; volgens de tweede voorwaarde zou de Koning afzien van het regt van beheer en vruchtgebruik der vacante geestelijke goederen, hetgeen een der regten der Kroon is. Het is hetzelfde regt, dat de Fransche Koningen onder den naam van *régale* ten allen tijde bezaten, in weêrwil der tegenovergestelde vorderingen van den Paus, en waarvan de uitoefening gelegenheid gaf tot zoo hevigen strijd tusschen Koning Lodewijk XIV en Innoncentius XI.

Met het oog op dergelijke eischen, wilde geen der mannen, tot de liberale opinie behoorende, hoe gematigd ook, bij wien zich generaal Durando vervoegd had, de portefeuille aanvaarden; naardien dit zou zijn de verpligting op zich nemen, om in de kamer van afgevaardigden eene schikking te verdedigen, waarvan de verwerping zeker was. Wel verre van de toevlugt te nemen tot een ministerie van de regterzijde, welke slechts zou kunnen regeren onder voorwaarde, dat het land zou gewikkeld worden in al de moeijelijkheden, welke uit eene ontbinding der Kamers ontstaan kunnen, riep de Koning de afgetreden ministers terug, hun tevens volmagt verleenende, om in de Kamers voort te zetten de beraadslaging over het ontwerp van wet op de opheffing van kloosters en monnikken-orden.

Zal de Senaat de noodzakelijkheid inzien, om concessien te doen, of om ten minste aan te nemen het voorstel dat door de heeren Collegno en Desambrois is aangeboden? Dit zullen wij binnen kort weten.

De Spaansche Cortes hebben in hare zitting van den 10 Mei de beraadslagingen voortgezet over den derden grondslag der constitutie, betreffende de vrijheid der drukpers. Een lid der commissie, de heer Valero, heeft een gemotiveerd voorstel aangeboden, strekkende om de drukpersdelicten aan de gewone regterlijke magt op te dragen, en de onderteekening der artikelen verpligtend te maken.

Dat voorstel werd levendig bestreden door de heeren Corradi en Bautista Alonzo, die er al de moeijelijkheden van hebben doen uitkomen. Op de verklaring van den heer Valero, dat hij het gedeelte van zijn amendement betrekkelijk de onderteekening zou intrekken, werd enkel het andere gedeelte aan eene stemming onderworpen. De quaestie der vrijheid van drukpers zal dus van nu af in den meest uitgebreiden zin beslist worden; want na de aanneming der motie, waarvan wij zoo even melding maakten, komt het ons zeer onwaarschijnlijk voor dat de Cortes de censuur zullen aannemen.

ENGELSCHE POST.

De *Times* deelt de volgende depêche mede:

„Lord Stratford de Redcliffe is op zijne terugreis naar Constantinopel en Mehemed-Ali is uit zijne ballingschap teruggeroepen.

„De generaal Canrobert spreekt van onmiddellijke operatien.

„Er is bevel ontvangen om de trausporten voor te bereiden.

— Men leest in *de Press*:

Het hof van Weenen heeft de geallieerden den loop gewezen, welken die mogendheid voorstelt om tot het sluiten van den vrede te geraken. Oostenrijk neemt tot grondslag aan de tegen-voorstellen van Rusland, onder bijvoeging dat de Westersche mogendheden twee fregatten in de Zwarte zee zullen mogen hebben.

„De verwerping van dit voorstel door de geallieerden, schoon het niet in den vorm van een ultimatum is aangeboden, zal door Oostenrijk beschouwd worden als de vernietiging der verbintenissen, welke die mogendheid in het tractaat van 2 December op zich genomen heeft. Men zegt, dat het ontwerp van Oostenrijk te Parijs zeer gunstig is ontvangen.

FRANSCHE POST.

De Keizer heeft den volgenden brief tot Mevrouw Ducos gerigt:

„Mevrouw Ducos,

„Ik weet niet hoe uit te drukken wat ik gevoelde bij het vernemen van het overlijden van den verdienstelijken heer Ducos, die mij zulke groote diensten bewees en zoo veel toegenegenheid betoonde.

„Ik heb vooral gedacht aan al hetgeen gij verliest. Reken dan ook, Mevrouw, op mijne gevoelens en op die der Keizerin; wij zullen ons gelukkig achten om uw smart te kunnen verzachten.

„Ontvang de verzekering der gevoelens van mijne genegenheid. NAPOLEON.

—Een noodlottig toeval heeft in de hofhouding der Keizerin plaats gehad. Het rijtuig van Mevr. Poize, eene der staatsdames der Keizerin, is op het voorplein der Tuilerien omgeslagen, waardoor die dame haar been brak.

— Vrijdag jl. had in het hôtel der invaliden de jaarlijksche lijkdienst ter eere der nagedachtenis van Keizer Napoleon plaats. De decoratien der kerk deden zien, dat men bij het maken der toebereidselen eenigzins met overhaasting te werk gegaan. Prins Jerôme woonde deze plegtigheid bij, alsmede de meeste ministers, hooge ambtenaren en bijna de helft der leden van den raad van staat.

— Het schijnt, dat de opening der tentoonstelling op den bepaalden dag niet zal kunnen plaats hebben.

— Te Rochefort is de rust weder hersteld.

— Men spreekt bij voortduring van het vertrek des heeren Vaillant naar de Krim.

— Meer en meer wordt thans het gemis van den generaal Bizot gevoeld.

— De volgende depêche uit Spanje wordt door de Fransche dagbladen medegedeeld:

Madrid, Donderdag 3 Mei.

„Heden werd in de zitting der Cortes, voorgelezen het voorstel van den heer Ordax y Avecilla, strekkende tot het geven van openbaarheid aan al de diplomatische stukken betreffende de *Black Warrior*.

De heer de Luzuraga bestreed dit voorstel, zich beroepende op het bestaan van andere nog hangende onderhandelingen, zoodat die openbaarheid thans ongelegen zou zijn.

Het voorstel is ingetrokken.»

In eene andere telegrafische depêche uit Madrid van den Mei wordt gemeld:

„De discussien over den derden grondslag der Grondwet duurden in de Cortes voort.

„Men zegt, dat de stad Santander als verblijfplaats van generaal Pezuela is aangewezen.»

Binnenland.

's Gravenhage, 7 Mei.

Bij besluit van 5 Mei jl. is bepaald, dat de groote of haringvisscherij voor het loopende jaar 1855 mag worden aangevangen op den 1 Junij aanstaande, en dat alzoo de netten het eerst mogen worden uitgeworpen, om in volle zee te visschen, in den avond van den 1 Junij.

Bij besluit van 28 April is toegelaten de onderhandsche verkoop van perceeltjes Rijksgrond tot het bouwen van ... in den Haarlemmermeerpolder, en goedgekeurd het ontwerp ...

voorwaarden van bouwing dier dorpen en het ontwerp van het contract en de voorwaarden van den onderhandschen verkoop.

Z. M. heeft den heer mr. J. P. J. A. Graaf van Zuijlen van Nijevelt, Z. M. zaakgelastigde te Konstantinopel, benoemd tot Hoogstdeszelfs minister-resident bij de Ottomanische Porte.

Bij 's Konings besluit van 28 April 1855, no. 36, is jhr. I. J. Rammelman Elsevier Jr., gouverneur van Curaçao en onderhoorigheden, thans met verlof hier te lande, op grond zijner voortdurende ongesteldheid, eervol ontslagen uit voormelde betrekking, onder dankbetuiging voor de gewigtige diensten daarin bewezen, en is bij besluit van gelijke dagteekening no. 37, tot gouverneur, van Curaçao en onderhoorigheden benoemd de heer R. F. van Lansberge; thans consul-generaal der Nederlanden in Venezuela. Bij Koninklijk besluit van 8 Mei 1855, no. 68, is aan den kolonel, laatstelijk chef van den generalen staf bij het leger in Oost-Indie, C. P. Schimp, thans met verlof hier te lande, verleend de titulaire rang van generaal-majoor.

Bij 's Konings besluit van 8 Mei 1855, no. 64, is aan jhr. J. G. O. S. von Schmidt auf Altenstadt, op het daartoe door hem gedaan verzoek, eervol ontslag verleend als gouverneur der kolonie Suriname, onder dankbetuiging voor de gewigtige diensten, in die betrekking bewezen, en als zoodanig benoemd de generaal-majoor titulair bij het leger in Oost-Indie C. P Schimf.

Gister had alhier plaats de halfjaarlijksche bijeenkomst der vereeniging van Israëlitische godsdienst-onderwijzers in Zuid-Holland. Behalve vele onderwijzers was tot het bijwonen dezer bijeenkomst een vrij talrijk en uitgelezen publiek opgekomen. In eene even sierlijke als krachtvolle rede behandelde de heer S. J. Moscovieter uit Leijden het onderwerp der gezindte- of secteschool, waartegen hij zich met nadruk en klem verklaarde en er al de nadeelige gevolgen met levendige kleuren van schilderde. Daarna deed de secretaris mededeeling van de lijst der geschriften, hoofdzakelijk door en voor Israëlieten in den loop van het jaar 1854 geschreven.

Na eene korte pauze werden de werkzaamheden voortgezet en werd, o. a., besloten een schrijven te rigten aan de geestelijken, kerk- en schoolbesturen, onderwijzers enz. in de provincie Zuidholland, waarin krachtdadig zou worden aangedrongen op een meer geregeld en verbeterd onderwijs in de gronden van het voorvaderlijk geloof aan de Isr. meisjes. Een voorstel tot het zenden van eene petitie aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal tot het onveranderd aannemen van art. 4 al. 1 van het ontwerp van wet op het lager en middelbaar onderwijs, zooals dit door de regering is voorgesteld, werd tot de volgende bijeenkomst aangehouden.

Een eenvoudig, doch broederlijk maal besloot deze bijeenkomst en men scheidde in de overtuiging van een nuttigen en genoegelijken dag te hebben doorgebragt.

* Naar men verneemt zal Z. K H. prins Hendrik zich Woensdag uit de residentie naar het groot-hertogdom Luxemburg begeven. Morgen nacht zal een gedeelte van het gevolg van Z. M. den Koning-Groothertog, insgelijks derwaarts vertrekken.

* Z. M. heeft, na kennisgeving van het jaarlijksch verslag der christelijke Normaalschool te Nijmegen, door de directie aan HD. aangeboden, aan haar eene bijdrage van f 100 geschonken.

H. M. de Koningin heeft, aan het te Nijmegen gevestigd ziekenhuis op Marienburg, weder eene gift van f 100 doen toekomen.

* Gisteren is, na een langdurig en smartelijk lijden in 63jarigen ouderdom overleden de heer de Vries van Heijst griffier bij het Prov. Geregtshof in Zuid-Holland, vroeger secretaris aan het parket van het voormalig Hoog Geregtshof, vervolgens lid bij de regtbank van eersten aanleg te dezer stede: sedert de invoering van de nieuwe regterlijke organisatie werd door hem met ijver en naauwgezetheid bovengemelde betrekking vervuld. De overledene genoot in groote mate de achting van een elk. Hij laat eene weduwe en kinderen na, die met vele vrienden hem diep betreuren.

* Zaturdag middag is aan den Mallemolen bij den tuinier P. Koole naast zijne woning, brand ontstaan waardoor een schuurtje, het varkenshok, waarin zich twee varkens en een geit bevonden, benevens eene hooischelf zijn verbrand. Ook de woning werd beschadigd. De brand moet ontstaan zijn door het werpen van heete asch op een vuilnishoop, die door den wind in vlam geraakt is. Spoedig waren er eenige brandspuiten aanwezig; die van het regement grenadiers en jagers waren het eerste tegenwoordig en gaf dadelijk water. Men was den brand spoedig meester, zoodat de schade, geraamd op f 600 à f 700, betrekkelijk gering te achten is. De burgerlijke en militaire overheden hebben zich beijverd, ter bedoelde plaatse tegenwoordig te zijn.

* In den nanacht van jl. Zaturdag op Zondag heeft het zoo sterk gevroren, dat in een tuin bij het Scheveningsche kanaal de snijboonen, die gedekt waren door een raam en twee lagen rietmatten, sterk door de vorst geleden hebben, terwijl in een gieter met water, die in een loods stond, ijs van een gulden dikte is gevonden.

* Morgen zal er bij den baron Doblhoff, Oostenrijksch gezant, een groot diplomatiek diner plaats hebben.

* H. M. de Koningin heeft heden morgen met den jeugdigen prins Alexander eene wandeling op de kermis gemaakt en onderscheidene aankoopen gedaan.

* Eergisteren hebben de leden van het kleine *St. Hubert* zich in het *Hôtel de l'Europe* aan een vriendschappelijken maaltijd vereenigd, die met de tegenwoordigheid van den Beschermeer van dat gilde, Z. K. H. Prins Hendrik werd vereerd.

* In deze residentie zijn aangekomen en aan het hôtel de *Oude Doelen* afgestapt: de Graaf Bernhard Stolberg, van Breslau en R. D. Bolton Massis, van Londen.

* Uit het verslag van den toestand der gemeente 's Gravenhage, over 1854, blijkt, dat de wettige bevolking dier stad op 31 December 1854 is gestegen tot 34867 mannen en 40753 vrouwen; te zamen 75620 zielen. Het getal kiezers bedraagt, voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal 1577, voor de Provinciale Staten van Zuid Holland 1563 en voor den Gemeenteraad 2538. De ontvangsten hebben in 1854 bedragen f 775,468.10½ en de uitgaven f 724,928.79½, zoodat het batig slot heeft bedragen f 50,539.31. Er zullen nieuwe middelen moeten worden gevonden tot voorziening in de gewone kosten van de dienst. Men heeft toch de overtuiging, dat het bij een goeden gang van zaken onmogelijk zou zijn om minder uitgaven te doen voor onze administratie terwijl bovendien buitengewone uitgaven op den duur onvermijdelijk worden.

Het slot van dit verslag luidt aldus: Wij hebben alzoo de ons opgelegde taak volbragt, en het jaar 1854 beschouwd zoo als het in lief en leed voor onze gemeente is voorbijgegaan; tegenover mindere welvaart, zagen wij ontwikkeling van nijverheid plaats hebben, de toenemende armoede werd eene oorzaak van opwekking tot weldadigheid; leedgevoel over ziekte en smart, zorg voor den finantielen toestand der gemeente, wisselden onze blijdschap over vooruitgang en beschaving. over heerschende orde en veiligheid af, en als wij bij zooveel moeijelijks, als het afgeloopen jaar te dragen gaf, zooveel opwekkends en verblijdends rondom ons bespeuren, dan zal de uitkomst van onze overleggingen en handelingen zich oplossen in dankbaarheid voor het verledene en tegenwoordige, in vertrouwen op de toekomst.

Moge dat beginsel ons allen beziele, en ons streven ter behartiging der belangen van 's Gravenhage bekroond worden, dan zal de vrucht daarvan zijn de bloei en het welzijn der gemeente.

Bij het Depart. van Binnenl. Zaken is, ten behoeve der slagtoffers van den jongsten watersnood, ontvangen eene door Zr. Ms. gezant te Parijs overgemaakte wissel, groot f 2975,87, zijnde de opbrengst eener door den heer F. van den Broek, bankier aldaar, tot dat einde geopende inschrijving.

Bij het Departement van Binnenlandsche Zaken is, ten behoeve der noodlijdenden door den jongsten watersnood, ontvangen: vijf en twintig gulden van den makelaar Burlage, te Amsterdam, namens een Nederlander in Oostenrijksche dienst, thans te Konstantinopel.

Volgens opgaven van het Ministerie van Finantien, is aan de verschillende kantoren van 's Rijks accijnsen over de maand April jl. ontvangen aan suiker-accijns, in hoofdsom, opcenten en collectief zegel, een bedrag van drie duizend zeven honderd tachtig gulden, een en negentig cents.

Volgens ingekomen berigt van de Pruissische post-administratie, is de dienst der stoombooten tusschen Stralsund en Ystadt op den 26sten April jl. en wordt die tusschen Stettin en Stockholm op den 8sten Mei aanstaande hervat.

De eerstgemelde booten vertrekken van Stralsund des Zondags en Donderdags op den middag, na de aankomst van de post die den dag te voren met den spoortrein van 5½ ure des avonds uit Berlijn vertrekt, en van Ystadt des Maandags en Vrijdags avonds na de aankomst van de post van Stockholm.

De stoombooten tusschen Stettin en Stockholm vertrekken van Stettin des Dingsdags middags, na de aankomst van den trein, die ten 6½ ure des morgens van denzelfden dag uit Berlijn vertrekt, en leggen onderweg te Swinemunde en te Calmar aan. Het vertrek uit Stockholm heeft plaats des Dingsdags ten 10 ure des morgens.

Zoolang deze booten in de vaart zijn, verdienen zij de voorkeur voor de verzending der briefwisseling met Zweden, waartoe ook door tusschenkomst der Nederlandsche postkantoren gelegenheid is, boven den weg over Hamburg.

* N°. 2 van het Maandblad, uitgegeven van wege de Nederlandsche maatschappij ter bevordering van de afschaffing der slavernij, behelst o. a. het, namens het hoofdbestuur, door den secretaris dier maatschappij in de tweede algemeene vergadering uitgebragt verslag. Daaruit blijkt dat er zijn 450 leden. Te Heemstede en omstreken, te Delft en Rotterdam hebben de aldaar woonachtige leden zich tot afdeelingen vereenigd. Eene som van f 2000 is door de maatschappij naar de kolonie Suriname overgemaakt, om daarvoor eenige slaven vrij te koopen, bij voorkeur de zoodanigen als het meest, hetzij dan uit een physiek of uit een moreel oogpunt, van den staat der slavernij te lijden hebben.

* De commissie van beheer en toezigt over de Haarlemmermeer-gronden heeft den gedelegeerden verwilligd, dat zij zal overgaan tot de tiende verkooping van een partij gronden in den Haarlemmermeer-polder, groot ongeveer 1498 bunders en wel in de maand Junij eerstkomende te Amsterdam. Bij de nadere aankondiging van den dag van den verkoop, het uur en de plaats zullen de staten der te veilen perceelen met de voorwaarden en kaarten te bekomen zijn bij den heer de Breuk, boekdrukker te Leijden.

Wanneer men, zoo 't nog noodig ware, zich op nieuw wenscht te overtuigen van den gruwel, die in Suriname bestaat; wanneer men een nieuw bewijs wil van de onzinnige stelling des heeren BELMONTE, dat er in Suriname «geene slavernij is, omdat zij het niet is,» hij leze het volgende verhaal, dat door de *N. R. Ct.* van heden wordt openbaar gemaakt:

Welk feest wordt heden gevierd? Van de Commewijne, van de Cottica, van Suriname, zie ik een buitengewoon aantal tentbooten met het gekleurde roeijers zich reppen naar de plantaadje «de Resolutie.» Van de stad vertrekt in de morgenuren almede een meer dan gewoon getal vaartuigen, en zelfs de koloniale schroefstoomboot de *Paramaribo*, zet zich in beweging en stoomt de rivier afwaarts, met de Nederlandsche vlag vrolijk wapperende, naar de algemeene verzamelplaats. — Eenige vierkante vaartuigen, *Ponten* genaamd, zijn gevuld met negers — mannen, vrouwen, kinderen, ouden van dagen, zuigelingen; eenige andere met krijgslieden in volle wapenrusting met geweer en sabel. Alles spoedt zich daarheen om op den bepaalden tijd aan te komen. Groote tafels worden gedekt en beladen met spijzen en dranken, en onder een vrolijk gepraat en gelach zitten allen aan, die in hunne zes of acht riemsbooten zijn toegestroomd.

Men ziet er den burger-officier in zijne groene montering met zilveren epauletten; men merkt er op den procureur-generaal en den heimraad der divisie met hunne scharlaken roode rokken met goud geborduurd, ook politie-beambten met hunne hartsvangers, die met de militairen de orde en rust zullen handhaven.

Het is één ure na den middag; men slaapt heden niet, want het feest zal aanvangen. Een vendumeester, een gezworen klerk, het notaris-ambt uitoefenende, een afslager, alle Israëlieten plaatsen zich aan eene tafel. Maar deze zijn daar toch niet in functie? Het is immers Israëlitisch paaschfeest, de eerste Joden-Paaschdag? En toch, wel. Er worden koop-conditiën voorgelezen. En wat zal er verkocht worden? Ziet eens rond en gij zult het spoedig bespeuren. Die honderd en meer mannen, en vrouwen en kinderen die daar bijeen gehoopt, voor u staan, — die grijzen en zuigelingen die vreemde hulp noodig hebben om zich op de been te houden, — die menschen worden verkocht! ziet die zaam gefronsde voorhoofden ziet die tranen, ziet die wanhopige blikken! Het geldt de negermagt van de plantaadje *Leijdens Hoop*, die nog geen jaar geleden, met hunnen geboortegrond, bij executie zijn verkocht voor de schulden hunner meesters, en die hunnen nieuwen meester niet willen volgen naar een ander goed, omdat zij dien grond, waar zij zijn geboren, waar zij hunne voorouders hebben begraven, waar zij hebben gewerkt en geleefd, niet willen verlaten. Die zijn nu met de sterke hand, voor eenige maanden eerst naar de forteres Nieuw Amsterdam en later naar de *Resolutie* gevoerd, verre van hun grond, om weer op nieuw verkocht te worden, niet gezamenlijk nu, naar afgescheiden van elkaar, — zoo als het hier heet: *families-gewijze*, dat is, zonder vader, zonder man, zonder vrouw, — deze worden niet erkend bij slaven.

Daar staan ze, die ellendigen, die een met uittartende blikken, de andere met nederhangend hoofd, een derde met de uitdrukking van een gevoelloosheid aan die eens diers gelijk, want eenige zijn verdierlijkt tot zelfs zóó ver, dat zij in dit alles niets buitengewoons bespeuren. Daar staan ze in een kring van bajonnetten met scherp geladene geweren, en zij durven, zij kunnen niet aan tegenstand denken. En toch niet beangst voor al dat vertoon van magt, niet vreezende voor die verschrikkingsmiddelen, daar stapt één de bastians vóór, wiens naam is opgeroepen, en dreigt: «die mij koopt, koopt ook mijne vrouw, of hij koopt mij niet.»

En na hem, wordt de een na den ander verkocht, tot ze allen zijn verdeeld; — verkocht en van elkander gescheiden op magtiging van het koloniaal bestuur, in volstrekten tegenstrijd met de wet die geenen verkoop famillies-gewijze toelaat van plantaadje magten dan nadat hunne overgenomen overschrijving op den privé naam des eigenaars is aangekondigd, en daartegen geen verzet is gedaan, verkocht in tegenstrijd met de wet, omdat hier de openbare verkoop niet was aangekondigd in de publieke nieuwspapieren, — en, alhoewel met zoodanig vertoon, als steelsgewijze plaats had.

En te vier ure was alles afgeloopen. Ieder kooper trok met zijnen koop zijns weegs, — de autoriteit en elk der bezoekers was voldaan en te vreden over den goeden afloop der zaak, de verkooper het meest, die door dezen maatregel eene winst op zijnen koop, van de nu gemobiliseerde slaven had van f 24.000. — En mogten ook al vaders en dochters, mannen en vrouwen, zusters en broeders voor altijd van elkander gescheiden zijn door de magt der sterkeren, — de slavernij was gehandhaafd en de slavenhouder beschermd.

Van onzen berigtgever uit Amsterdam ontvangen wij aldus zegt de *Utrechtsche Ct.*, de volgende mededeeling

Het Handelsblad en de *Amsterdamsche Ct.* weerspreken ons berigt betrekkelijk de mishandeling van een dienstmeisje door zekere mevrouw van B. Het eerste zegt alleen dat er bij het parket der regtbank noch bij de politie alhier iets van bedoeld feit bekend is; maar de *Amsterdamsche Ct.* gaat verder en meent de tijding bepaald te kunnen weerspreken. — En toch is al het door ons medegedeelde ten volle waar. Aan het parket van den heer officier van

justitie te Amsterdam is wel degelijk eene plainte ingeleverd dd. 3 Mei; wat meer is, wij hebben een afschrift dier klagt in handen, even als een afschrift van de verklaring van den heelmeester omtrent de plaats gehad hebbende schouwing; wij hebben het slagtoffer der mishandeling gezien, gesproken. — De zaak is van nog veel ernstiger aard dan zij in de eerste mededeeling werd afgeschetst. Indien de redactien van bovengenoemde bladen zich de moeite willen geven, omtrent de zaak andermaal te informeren, zullen zij vernemen, dat wij geen *canare* hebben opgedischt. De plainte is evenwel een dag later ingeleverd dan wij meenden, — omdat men met de namen van een paar getuigen onbekend was. — op de zaak zelve komen wij terug.

De landverhuizing neemt overal in ons vaderland toe, zonder echter dat er voor als nog eenige vrees zou behoeven te bestaan, dat zulks als vermindering der bevolking merkbaar zal wezen. Nog altijd gaan de meeste naar N. Amerika; maar wanneer de menschen toch het vaderland verlaten, zien wij ze liever trekken naar Zuid-Afrika waar zij bij hunne stamgenooten komen, en hunne taal en gewoonte niet behoeven te verloochenen. — Tot deze bedenking brengt ons de omstandigheid dat dezer dagen het barkschip *Colombine* van Hellevoetsluis naar de Kaap de Goede Hoop onder zeil is gegaan, aan boord hebbende een dertigtal landverhuizers, daaronder jonge mannen van fatsoenlijken huize, onderwijzers en ambachtslieden. Even als voorleden jaar naar diezelfde bestemming eenige stadgenooten zijn vertrokken, zijn daarheen ook nu een paar huisgezinnen uit deze stad daarheen om verbetering van bestaan te vinden. Het is hoogstwaarschijnlijk, dat zij allen in het nieuwe vaderland wel zullen slagen al mogen dan ook eenige gebruiken en het gezigt der half naakte Hottentotten en Kaffers hun vreemd zijn, en niet ieder hunner zich aldaar dadelijk op zijn gemak gevoelen. (*U. Ct.*)

In de vergadering der Afdeelingen Amsterdam van de Hollandsche maatschappij, van landbouw op 14 April ll. in het Wapen van Amsterdam gehouden, is op voordragt van het bestuur besloten, dat, om te strekken tot aanmoediging voor hetgeen zorgen bij het medenemen of terugbrengen van kisten met planten naar en uit Nederlandsche Overzeesche Bezittingen, aan gezagvoerders van schepen zullen kunnen gegeven worden, bronzen, zilveren of gouden medailles op aanvraag en voor rekening van leden der Afdeeling Amsterdam, op voorwaarde, dat de zendingen van Amsterdam uitgaan of voor Amsterdam bestemd zijn en reden tot voldoening geven aan de aanvragers, die uitzenders of ontvangers moeten zijn, en zulks bij de schriftelijke aanvraag dienen op te geven, waarvan de beoordeeling aan het bestuur der afdeeling zal verblijven. De kosten, die aan de daartoe geregtigde aanvragers zullen berekend worden, zijn voor een bronzen medaille *f* 5, voor eene zilveren *f* 10 en voor eene gouden *f* 60, terwijl bij iedere medaille een getuigschrift zal worden gevoegd, waarin de aanleiding tot het geven der medailles wordt vermeld. (*H.bl.*)

Naar men verneemt, zal eerstdaags in de nabijheid van Leeuwarden, op de Harlingervaart, van den Sneekerstal tot Schenkerschans, een schouwspel worden vertoond, waarvan de weêrga tot dus verre wel niet op eenige plek van den aardbodem zal zijn gezien. Het geldt nl. niets meer of minder dan een wijdstrijd door. . . . . Trekschepen! Het eerste denkbeeld daartoe is geopperd bij gelegenheid eener dezer dagen alhier gehouden vriendschappelijke bijeenkomst van eenige heeren. Men begrijpt ligtelijk, dat het in dezen slechts om eene aardigheid is te doen, daar toch bij het al meer en meer verdringen van het genoemde voorvaderlijk middel van vervoer door stoomvaartuigen enz, geen sprake meer kan zijn, om, ook bij de meeste voortreffelijkheid der trekschuit, die nog te trachten op den duur in de vaart te houden. Wij verwachten intusschen dat de zaak, juist om hare vreemdsoortigheid, voortgang zal hebben, ook al heeft men tot opluistering van den zonderlingen kamp geene andere muzijk te wachten dan welligt een zwanenzang, door de jagers der schuiten en corps met hunne blikken blaasinstrumenten aan te heffen op den ondergang, waarmede hun beroep ook in Vriesland wordt bedreigd. (*L. C.*)

Den 5 Mei is op de werf *Dammeserve*, toebehoorende aan de heeren S. van Gijn en Zn. te Vlaardingen, de kiel gelegd van het barkschip *Ida Maria de Raadt*, groot 140 lasten, voor rekening van de heeren Warmelo en van der Drift aldaar.

Uit den Helder wordt gemeld: Wij vernemen, dat de in deze gemeente op te rigten duinwaterleiding-maatschappij door het verkrijgen der vereischte Koninklijke bewilliging en door genoegzame deelneming in het geldelijk beheer, is te beschouwen als gevestigd.

Den 1 Mei jl. is van de werf van den scheepsbouwmeester S. L. Leeuwen te Wildervank, met goed gevolg te water gelaten het schooner-galjootschip *Gezina Mensinga*, groot 85 lasten, zullende gevoerd worden door kapt. J. Pot, van Oude Pekel-A.

Dezer dagen heeft te Veendam de uitbesteding plaats gehad van het bouwen der school voor de wis- en zeevaartkunde; hiervan is aannemer geworden den heer I. T Nap, van Veendam, voor de som van *f* 13,850.

Te Zierikzee is den 3 Mei van de werf « de Goede Intentie », van den scheepsbouwmeester den heer J. Strickaert te water gelaten het campagne-fregatschip *Elizabeth* groot 400 lasten, hetwelk gevoerd zal worden door kapt. H. F. Klok, onder boekhouderschap van de heer D. Keus, te Rotterdam.

In verband met de acte van beschuldiging, opgemaakt tegen J. Ringes, weesmeisje te Hoorn, deelt het *Weekblad van het Regt* mede, dat verder te dier zake vervolgd wordt B. de Winter, laatst binnenvader in genoemd weeshuis, vroeger hofmeester ter koopvaardij, oud 54 jaren, postuur klein, aangezigt schraal, kleur geelachtig bleek, haar en wenkbrauwen donker, oogen blaauw, neus groot, mond gewoon, kin spits, draagt donkeren ringbaard; was op den avond van zijn vertrek gekleed met bruin lakenschen jas, zwart vest, zwart laken broek, hooge lederen schoenen en bouffante, en was voorzien van een paraplui. Volgens de laatste berigten bevond hij zich te Antwerpen, ten einde van daar naar Oost-Indië te vertrekken. Hij wordt beschuldigd van verkrachting en aantasting der zeden, ter zake waarvan tegen den gesignaleerde door de regtbank van Hoorn bevel van gevangenneming is verleend en hij op den 11 April ll. is verwezen naar het prov. geregtshof in Noord-Holland.

Uit Luxemburg wordt medegedeeld, dat Z. M. de Koning der Nederlanden, aldaar den 16len dezer wordt verwacht. Te deze gelegenheid zullen de Nederlandsche gezanten bij den bondsdag en bij het Fransche hof, alsmede de Nederlandsche consul-generaal te Parijs, zich naar Luxemburg begeven. Men houdt zich aldaar reeds bezig met het oprigten van een kolossalen triomf-boog en eene erewacht te paard.

Leiden, 5 Mei. Heden promoveerde alhier tot doctor in de letteren de heer J. A. v. d. Chijs, te Leijden, na verdediging eener Dissertatio Chronologico-Historico Inauguralis, *de Herode Magno Judaeorum Rege*. Voorts promoveerde tot doctor in de regten, de heer H. Croockewit, Jr., van Amsterdam, na openlijke verdediging van een Specimen Juridicum Inaugurale *de Monopoliïs*.

Groningen, 5 Mei. Naar wij vernemen, circuleert hier ter stede een adres aan den Minister van Binnenlandsche Zaken, waarbij op aangevoerde gronden, in het belang van eene spoedige telegrafische correspondentie, wordt aangedrongen op het aanleggen van eene tweede lijn tusschen hier en Amsterdam.

— Men verneemt, dat, nadat dit onderwerp ook reeds vroeger door den heer Commissaris des Konings in deze provincie was behandeld en terwijl bij het groot getal wezels, dat gedurig werd vertoond en waarvoor premien werden genoten, vermoeden ontstond van eenigerlei nu en dan gepleegd bedrog, thans op last van den heer Minister van Binnenlandsche Zaken de burgemeesters in deze provincie zijn aangeschreven, « dat geene premie-mandaten voor gedood en vertoond schadelijk gedierte meer mogen worden uitgereikt, dan op schriftelijke verklaring van die het gedierte vertoont, zoo hij eigenaar is van de gronden of daarop regthebbende, dat hij het gedierte inderdaad op die gronden persoonlijk heeft bemeesterd, en zoo hij het gedierte op eens anders grond heeft gevangen, dat hij dit persoonlijk met toestemming van den eigenaar of daarop regthebbende heeft gedaan, wiens naam en woonplaats alsdan in de verklaring moeten worden uitgedrukt, en die het stuk ter bevestiging der waarheid mede behoort te onderteekenen. »

In beide gevallen moet het getal en de soort van het dier, waarvoor de premie verlangd wordt, in de verklaring worden aangewezen.

De verklaringen worden door de burgemeesters nevens hunnen maandstaat aan den Commissaris des Konings overgelegd, om, is het noodig, door den heer Minister van Binnenlandsche Zaken te kunnen worden opgevraagd. (*G. Ct.*)

Eerste Huwelijks-afkondiging

Zondag, 6 Mei 1855.

Willem Marinus van Deventer, 37 j.; met Maria Judith Adams, 37 j. — Willem Krens, 24 j.; met Elisabeth Adriaens, 28 j. — Alexander Gerardus Hubertus Roijmans, 25 j.; met Maria Elisabeth Niensie, 36 j.; — Abraham Carel Schuller, 25 j.; met Johanna Elisabeth Kok, 30 j. — Pieter Gerardus Dulfer, 28 j.; met Agatha van der Zon, 26 j. — Adrianus Aarnoldt: 28 j. met Engbertus Laarman, 43 j. — Adrianus Declomij 20 j.; met Geertrui Maria de Jager, 19 j.; Pieter Velders; 23 j.; met Cornelia Wilhelmina Hendrika de Bock, 19 j.; — Philip Hendrik Hahn, 18 j.; met Catharina Joanna Roloff, 18 j. — Adrianus Johannes Schweitzer 28 j.; met Elisabeth Kolber, 23 j. — Cornelis Johannes van der Toorn, 29 j.; met Cornelia Salaben, 36 j. — Hendricus Jacobus Mesman, 30 j.; met Maritje de Klerk 38 j.; weduwe van Johannes Mesman. — Philippus Johannes de Chatel, 49 j.; met Pieternella Fransen 32 j. — Hendrikus Johannes Olislagers, 44 j.; weduwe van Petronella Coenen, met Maria Elisabeth Jacoba van der Voort, 24 j. — Christiaan Pieter Spanans, 28 j.; met Barbara van der Kroft, 28 j. — Abraham Daniels, 54 j.; wedr. van Flora de Groot, met Fronica Samson Daniels, 42 j.; weduwe van Jacob de Bok. — Gerrit Jan Bonnink, ruim 32 j.; met Klaartje Lelieveld, 33 j. — Nicolaas Henri pe Visser, 25 j.; met Johanna Maria Josepha Terstappen, 28 j.

Ingezonden Stukken.

Mijnheer de Redacteur!

Het is in Leiden van algemeene bekendheid, dat door een bediende van den boekhandelaar D. Noothoven van Goor, bij de regtbank eene aanklagt is gedaan tegen den eersten commissaris van politie D. A. Hendriks, als zou deze gemelden bediende door een zijner agenten op zijn bureau hebben laten ontbieden en hem, aldaar aangekomen, op eene verregaande wijze hebben mishandeld, terwijl de zigtbare blijken dier mishandeling door een genees- en heelkundige geconstateerd zijn. Men verwondert zich algemeen, dat deze zaak door den heer regter-commissaris niet spoediger en krachtiger geïnstrueerd wordt, opdat de verdenking, die nu op den commissaris van politie rust, worde opgeheven, eene verdenking, die niet dan van hoogst nadeelingen invloed op de morele magt van een publiek ambtenaar, juist in eene Academie-stad zoo noodzadelijk, MOET hebben.

Moge de plaatsing dezer regels in uw geacht blad medewerken om spoedig deze betreurenswaardige en den eersten commissaris in zulk eene dubbelzinnige positie tegenover chefs, collega's agenten en medeburgers stellende, zaak te doen ophouden.

Leiden, 6 Mei 1855. Vd.

Advertentien.

226ste Nederlandsche Staats-Loterij.

1e LIJST. 3e KLASSE.

Uitgekomen hooge prijzen:

No. 18308 *f* 25000; 3963, 17192 en 13553 ieder *f* 1000.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 7 Mei 1855.

Nederland.	Pct.		**Rusland.**	Pct.	
Ned. W. Schuld.	2 1/2	61 9/16 1/4 5/16	*Hope* 1798/1816	5	101 7/8 102
Dito Certificat.	3	74 1/4 3/8 1/4	Dito 1828/1829	5	101 3/8
Dito Dito.	4	91 3/8 7/16	Cert. 1831/1838	5	
O. I. Leening	4		Dito Dito	4 1/2	86 1/8
Amort. Syndic.	3 1/2	89 1/8	Dito *Hope*	4	76 3/8
Hand.-Maats.	4 1/2		Dito *Stieglitz*	4	75 7/8 76
Belgie.			Dito dito 5e Ser.	4	
Certificaten	2 1/2		Dito 1854	5	81 1/8
D° *Rotschild*	2 1/2	50 1/2	Inschr. Assig.	6	
Frankrijk.			Certific. dito.	6	
Obligatien	3		**Polen.**		
Spanje.			Obligatiën	4	
Nieuwe	1	18 1/4 5/16			
Dito Buitenl.	3	37	**Oostenrijk.**		
D° Binnenl. 6/m.	3	31 1/4 3/8 5/16			
Bew. Sp. Com.		4 3/16 1/4	Metaliek	5	60 1/2 11/16
Amort. Schuld.		4	Dito bet. Amst.	5	72 7/8 73 1/16
Portugal.			Dito Nation.	5	63 3/8 5/8
Londen nieuwe.	3	37 7/8 15/16	Dito 1847	2 1/2	31 1/4 5/16
Dito uitgest.	4		Dito 1851/1852	2 1/2	31 1/4 5/16

Braz. bij Roths. p. s. 500. 5 pct. 97 7/8; Mexic., te Londen 3 pct. 19 7/8, 20; dito Onb. 19 7/8, 20; Gren., te Londen p. s. 100. 2 1/2 pct. 15 1/8, 5/16; dito Onb. 15 3/16; 1/4; dito Uitg. 6 5/8, 7/8; Ecuad. 2 15/16, 3; Venez. 3 3/4 pct. 27 1/2, 8 1/2, 28.

Tot bijna onveranderde prijzen was de handel in Holl. Russische, Spaansche en Oostenrijksche fondsen vrij levendig, de laatstgemelde echter waren iets flaauwer. Venezuela's en Grenada's blijven merkbaar beter op de hoogere Londensche noteringen derzelve.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.